

Väited:

- määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
- rikutud on määruse nr 207/2009 artiklit 83 koosmõjus võrdse kohtlemise põhimõttega ja 4. novembril 1950. aastal Roomas allkirjastatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni, mida on täiendatud 1. novembril 1998 jõustunud protokolliga nr 11, artiklitega 6 ja 14;
- ELTL artikli 56 rikkumine.

2. mail 2013 esitatud hagi — Ühendkuningriik versus komisjon

(Kohtuasi T-245/13)

(2013/C 189/56)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindajad: D. Wyatt, QC, *barrister* V. Wakefield ja C. Murrell)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 26. veebruari 2013. aasta otsus 2013/123/EL, mille kohaselt Euroopa Liidu rahastamine ei kata teatavaid liikmesriikide kulutusi, lisa kande osas, mis puudutab Põhja-Iirimaa poolt eelarveaastal 2010 tehtud kulu summas 16 513 582,57 eurot ekstrapoleeritud parandust määraga 5.19 % (vt ELT 2013 L 67, lk 31); ja
- mõista Ühendkuningriigi kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on teinud faktivigu ja rikkunud õigusnormi ning et ta ei võtnud arvesse kaalutlusi seoses EL fondidele tekitatava võimaliku kahju ulatuse kohta nõudeaastal 2009, mis tulenes vigadest abikõlbliku pindala kindlaksmääramisel 2005. aastal seoses algse toetusõiguse andmisega, ning (seega) ei võtnud ta arvesse asjaolu, et enamikel juhtudel, mil põllumeestele tehti liiga suuri makseid, oli toetuse riski piiriks umbes 22 % kulust, mis on teatud proportsioon kulust, mis sisaldab „pindalapõhist tegurit”.

2. Teine väide, et komisjon on teinud faktivigu ja rikkunud õigusnormi, kuna ta järeldas vääralt, et Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development („DARD”) ei kohaldanud õigesti või üldse sätteid, mis puudutavad ebaseaduslike väljamaksete tagasinõudmist, karistusi ja tahtlikku nõuetele mittevastavust, ning et seega komisjon ülehindas ja/või ei võtnud arvesse kaalutlusi seoses võimaliku kahjuga EL fondidele. Muu hulgas komisjon:

- kritiseeris vääralt rahaliste toetusõiguste väidetavat „süsteemataolist” ümberarvutust DARD poolt;
- väitis vääralt, et 2005. aasta vigadel võisid olla olulised tagajärjed toetusõiguse väärtuse ajaloolisele aspektile;
- kasutas üleliigsete väljamaksete arvutamiseks väärmeetodit;
- võttis vale hoiaku karistuste suhtes, eelkõige seetõttu, et ta:
- kasutas karistuse arvutamiseks väärmeetodit; ja
- väitis vääralt, et karistus tuleks määrata igal aastal juhtudel, kus karistus oli kohaldatav 2005. aastal, kuid mitte järgnevatel nõudeaastatel, milleks on antud juhul 2009. aasta, mil üleliigne väljamakse tulenes samast veast, mis oli karistatav 2005. aastal;
- võttis tahtliku rikkumise suhtes ebaõige lähenemisviisi.

6. mail 2013 esitatud hagi — Gemeente Nijmegen versus komisjon

(Kohtuasi T-251/13)

(2013/C 189/57)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Gemeente Nijmegen (Nijmegen, Madalmaad) (esindajad: advokaadid H. Janssen ja S. van der Heul)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 6. märtsi 2013. aasta otsus C(2013) 1152 lõplik osas, mis puudutab omavalitsuse väidetavat abi NEC-le;

— mõista käesoleva menetluse kulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Gemeente Nijmegen (Nijmegen'i kohaliku omavalitsuse üksus, edaspidi „omavalitsus“) ehitas 2003. aastal Goffertpark'i Goffert'i jalgpallistaadioni kõrvale multifunktsionaalse spordikompleksi De Eendracht. Nii Goffert'i staadioni kui ka De Eendracht'i renditi välja Nijmegen'i profijalgpalliklubile NEC. De Eendracht'i kohta sõlmitud rendilepingus oli muu hulgas kokku lepitud ostuõigus NEC-i kasuks.

2009. aasta keskel koostas omavalitsus plaani arendada suur osa Goffertpark'ist välja tippspordi- ja innovatsioonipargiks (Top-sport- en Innovatiepark; edaspidi „TIP“). Oli selge kavatsus integreerida TIP-i muu hulgas ka olemasolev (kuid siiski laiendamisele kuuluv) Goffert'i staadion ja De Eendracht.

NEC andis 2008. ja 2009. aastal omavalitsusele teada, et ta soovib kasutada oma õigust osta De Eendracht omavalitsuselt ära. See kava ajas luhta omavalitsuse plaanid, mis puudutasid TIP-i. NEC näis olevat nõus tasu eest loobuma De Eendracht'i ostuõigusest. Sõltumatu hindamise alusel määrati väljaostmistasuks 2,22 miljonit eurot. Omavalitsus maksis NEC-ile selle summa.

Komisjon algatas 6. märtsi 2013. aasta otsusega ELTL artikli 108 lõike 2 kohase menetluse, milles käsitati De Eendracht'i ostuõiguse väljaostmist omavalitsuse poolt riigiabina ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses. Omavalitsus vaidlustab selle otsuse.

Oma hagi toetuseks esitab hageja kolm väidet:

1. Esimene väide, et rikutud on võrdse kohtlemise põhimõtet ja õiguskindluse põhimõtet, sest põhjendamatult on jäetud tähelepanuta asjaolu, et omavalitsus kasutas De Eendracht'i ostuõiguse väärtuse hindamisel komisjoni teatist hoonete müügi kohta ⁽¹⁾.
2. Teine väide, et komisjon on ületanud oma pädevust ja asunud väärale õiguslikule seisukohale, teinud ilmse hindamisvea ja/või rikkunud põhjendamiskohustust, tuvastades, et De Eendracht'i ostuõiguse väljaostmine kujutab endast riigiabi ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, või et igal juhul on piisavalt alust algatada ELTL artikli 108 lõike 2 kohane ametlik uurimismenetlus.
3. Kolmas väide, et ametlik menetlus on algatatud kohasest tähtajast hiljem ning et rikutud on õiguskindluse põhimõtet ja menetluseeskirju ja/või on õigusnorme kohaldatud vääralt.

⁽¹⁾ Komisjoni teatis ametivõimude korraldatavas maa ja hoonete müügis sisalduvate riigiabi elementide kohta (EÜT 1997, C 209, lk 3; ELT eriväljaanne 08/01, lk 143).

8. mail 2013 esitatud hagi — Ryanair Holdings versus komisjon

(Kohtuasi T-260/13)

(2013/C 189/58)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Ryanair Holdings plc (Dublin, Iirimaa) (esindajad: advokaat G. Berrisch ja *solicitor* D. Hull)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 27. veebruari 2013. aasta otsus K(2013) 1106 (lõplik), millega tunnistati koondumise siseturu ja EMP lepinguga kokkusobimatuks (juhtum COMP/M.6663 — Ryanair/Aer Lingus III);

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja põhjendab hagi ühe väitega, mille kohaselt komisjon leidis ekslikult ega põhjendanud piisavalt, et hageja pakutud kohustustega muudetud koondumine takistaks märkimisväärselt tõhusat konkurentsi ühisturul. Hageja on samuti seisukohal, et komisjon on rikkunud proportsionaalsuse põhimõtet, hea halduse tava ning põhjendamiskohustust.

Hagi põhjendamiseks leiab hageja, et komisjon on teinud ilmseid hindamisvigu ning rikkunud ülalnimetatud põhimõtteid seoses (a) Aer Linguse 43 kattuva lennuliini loovutamise Flybe Group plc-le, (b) Dublin-London, Cork-London ja Shannon-London lennuliinidega seoses pakutud kohustustega, (c) kohustustega, mida pakuti seoses Aer Aranni 43 kattuva lennuliiniga, millel hakkaks opereerima Flybe, ning (d) neid lennuliine puudutavate kohustustega, mille suhtes komisjon on tuvastanud võimalikke konkurentsiprobleeme.